

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ
આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૨૦૦૧/૨૦૦૮

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ સુશ્રી એસ.વી. પિંટો

સહી/-

=====

રિપોર્ટિંગ માટે મંજૂર	હા	ના

=====

ગુજરાત રાજ્ય
વિરુદ્ધ
શંકરભાઈ કીડીયાભાઈ ડામોર

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ તરફે સુશ્રી સી.એમ. શાહ, એ.પી.પી.

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ તરફે શ્રી વાચ.એમ. ઠક્કર (૯૦૨)

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ સુશ્રી એસ.વી. પિન્ટો

તારીખ : ૨૩/૦૩/૨૦૨૬

મૌખિક ચુકાદો

૧. હાલની અપીલ અપીલકર્તા રાજ્ય દ્વારા કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૭૮(૧)(૩) હેઠળ વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ અને એડિશનલ સેશન્સ જજ, ૪થી ફાસ્ટ ટ્રેક કોર્ટ, ગોધરા દ્વારા સ્પેશિયલ કેસ નં. ૯/૨૦૦૧ (એસીબી) માં તારીખ ૨૫.૦૪.૨૦૦૮ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલા નિર્દોષ છોડી મૂકવાના ચુકાદા અને હુકમ સામે દાખલ કરવામાં આવી છે, જેમાં સામાવાળાને ભ્રષ્ટાચાર નિવારણ અધિનિયમ, ૧૯૮૮ (જે હવે પછી ટૂંકમાં “પી.સી. એક્ટ” તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ની કલમ ૭, ૧૩(૧)(ડી)(૧)(૨)(૩) અને ૧૩(૨) હેઠળના ગુનાઓમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં આવ્યા હતા.

૧.૧ સરળતા, સ્પષ્ટતા અને સંક્ષિપ્તતા ખાતર સામાવાળાનો હવે પછી મૂળ કેસમાં તેમના સ્થાન મુજબ “આરોપી” તરીકે ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

૨. કેસના રેકર્ડ પરથી ઉદ્ભવતી સંક્ષિપ્ત હકીકતો નીચે મુજબ છે:

૨.૧ વર્ષ ૨૦૦૧ માં, આરોપી પંચમહાલ જિલ્લાના ગોધરા ખાતે આરટીઓ કચેરીમાં હેડ ક્લાર્ક તરીકે ફરજ બજાવતા હતા અને જાહેર સેવક હતા. ફરિયાદી - લક્ષ્મણસિંહ પરબતસિંહ સોલંકી - પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર, એસીબી (ફિલ્ડ), અમદાવાદને ગુપ્ત બાતમી મળી હતી કે પંચમહાલ જિલ્લાના ગોધરા ખાતે આરટીઓ કચેરીના કર્મચારીઓ ખરીદદારોના નામે વાહનોની તબદીલી કરવા માટે રૂ. ૫૦/- થી રૂ. ૭૦/- સુધીની રકમની ગેરકાયદેસર લાંચ લેતા હતા અને તેની ખરાઈ કરવા માટે, એક ડીકોચ ટ્રેપ ગોઠવવાનું નક્કી કર્યું હતું. સિંગલફળિયા, અમીરપુર રોડ, ગોધરાના રહેવાસી અબ્દુલમજીદ ઇસ્માઈલ ખલપાને બોલાવવામાં આવ્યા હતા અને આ બાબતમાં તેમનો સહકાર માંગવામાં આવ્યો હતો અને તેઓ ડીકોચ ટ્રેપમાં સહકાર આપવા સંમત થયા હતા.

૨.૨ બે પંચ સાક્ષીઓને બોલાવવામાં આવ્યા હતા અને ફરિયાદી, ટ્રેપિંગ ટીમના સભ્યો, પંચ સાક્ષીઓ અને ડીકોચ સરકારી વાહન નં. જીજે-૧-જી-૨૯૪૨ અને મારુતિ વાન રજિસ્ટ્રેશન નં. જીજે-૧-જી-૩૫૬૬ માં અમદાવાદથી ડાકોર, સેવાલિયા થઈને નીકળ્યા અને ગોધરા ખાતે આરટીઓ કચેરી નજીક પહોંચ્યા. ડીકોચે ઓટો રીક્ષા રજિસ્ટ્રેશન નં. જીજે-૧૭-યુ-૧૧૫૪ અને મોટરસાયકલ નં. જીજે-૧૭-એચ-૯૧૨૧ ખરીદદારોના નામે તબદીલ કરાવવાની હતી અને તેમણે દસ્તાવેજો લીધા અને કાગળો આરોપીને આપ્યા, જેમણે બંને રજિસ્ટ્રેશન બુકમાં શેરો કર્યો અને સિક્કો માર્યો તથા પોતાની સહી પાછા કરી અને રજિસ્ટ્રેશન બુકો ડીકોચ અબ્દુલમજીદ ઇસ્માઈલ ખલપાને પરત કરી. ડીકોચે આરોપીને પૂછ્યું કે બે

તબદીલી માટે તેમણે કેટલા આપવાના છે અને આરોપીએ તેમને પૂછ્યું કે શું તે બે વાહનોની તબદીલી છે અને ડીકોચ પાસેથી હકારાત્મક જવાબ મળતાં, આરોપીએ તેમને જણાવ્યું કે તેમણે બે તબદીલી માટે રૂ. ૧૨૦/- ની રકમ ચૂકવવી પડશે. ફરિયાદીએ અગાઉ એન્થ્રેસીન પાવડર લગાડેલી વિવિધ મૂલ્યની રૂ. ૧૫૦/- ની ચલણી નોટો આપી હતી અને તેને ડીકોચના શર્ટના ડાબા ખિસ્સામાં મૂકી હતી અને ડીકોચે તે સરકારી પાવડરવાળી ચલણી નોટોમાંથી રૂ. ૧૨૦/- ની રકમ આપી અને આરોપીએ પોતાના હાથે તે સ્વીકારી અને પોતાના ટેબલ પરના રજિસ્ટર પર મૂકી અને તારીખ ૦૫.૦૯.૨૦૦૧ ના રોજ આશરે બપોરે ૧૨.૫૦ વાગ્યે રકમની ઉપર સ્ટેમ્પ પેડ મૂકી દીધું. પૂર્વ-નિર્ધારિત સંકેત આપવામાં આવ્યો અને ટ્રેપિંગ ટીમના સભ્યોએ આવીને આરોપીને પકડી લીધા અને આરોપીના ટેબલ પરથી રકમ રિકવર કરવામાં આવી. પી.સી. એક્ટની કલમ ૭, ૧૩(૧)(ડી) (૧)(૨)(૩) અને ૧૩(૨) હેઠળનો ગુનો ગોધરા એસીબી પોલીસ સ્ટેશન ખાતે તારીખ ૨૫.૧૦.૨૦૦૧ ના રોજ ગુનો રજિસ્ટર નં. ૭/૨૦૦૧ થી નોંધવામાં આવ્યો હતો.

૨.૩ તપાસ અધિકારીએ સંબંધિત સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધ્યા અને જરૂરી દસ્તાવેજો જપ્ત કર્યા અને ફોજદારી કાર્યવાહી માટેની મંજૂરીનો હુકમ મળ્યા પછી અને તપાસ પૂર્ણ થયા પછી, સેશન્સ કોર્ટ, ગોધરા સમક્ષ આરોપનામું દાખલ કરવામાં આવ્યું અને આ કેસ સ્પેશિયલ કેસ નં. ૯/૨૦૦૧ (એસીબી) તરીકે નોંધાયો હતો.

૨.૪ આરોપીને સમન્સની યોગ્ય રીતે બજવણી કરવામાં આવી હતી અને આરોપી વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ હાજર થયા હતા અને કોડની કલમ ૨૦૭ ની જોગવાઈઓ અનુસાર તમામ પોલીસ પેપર્સની નકલો આરોપીને પૂરી પાડવામાં આવી હતી કે કેમ તેની ચકાસણી કરવામાં આવી હતી. આંક ૧૫ પર આરોપી સામે આરોપનામું ઘડવામાં આવ્યું હતું અને આંક ૧૬ પર આરોપીનું નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હતું જેમાં, આરોપીએ આરોપનામાની વિગતોનો ઇનકાર કર્યો હતો અને ફરિયાદપક્ષનો સમગ્ર પુરાવો રેકર્ડ પર લેવામાં આવ્યો હતો.

૨.૫ ફરિયાદપક્ષે પોતાના કેસના સમર્થનમાં ૫ સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી અને રેકર્ડ પર ૧૮ દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કર્યા હતા અને વિદ્વાન અધિક લોક ફરિયાદપક્ષે પુરાવો પૂરો થયાનું પુરસિસ દાખલ કર્યા પછી, કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીનું વિશેષ નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હતું, જેમાં આરોપીએ તમામ પુરાવાઓનો ઇનકાર કર્યો હતો, સાક્ષીના પાંજરામાં આવવાનો કે પુરાવો રજૂ કરવાનો ઇનકાર કર્યો હતો અને જણાવ્યું હતું કે તેમની સામે ખોટો કેસ દાખલ કરવામાં આવ્યો છે. વિદ્વાન અધિક લોક ફરિયાદપક્ષ અને આરોપી તરફે વિદ્વાન વકીલની દલીલો સાંભળ્યા પછી, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમ દ્વારા આરોપીને તેમની સામે મૂકવામાં આવેલા આરોપોમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂક્યા હતા.

૩. નિર્દોષ છોડી મૂકવાના ચુકાદા અને હુકમથી વ્યથિત અને અસંતુષ્ટ થઈને, અપીલકર્તા રાજ્ય દ્વારા હાલની અપીલ મુખ્યત્વે એ આધારે દાખલ

કરવામાં આવી છે કે વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ કાયદા અને રેકર્ડ પરના પુરાવાથી વિરુદ્ધ છે અને વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે એવું ઠરાવવામાં ભૂલ કરી છે કે ફરિયાદપક્ષે પોતાનો કેસ વાજબી શંકાથી પર સાબિત કર્યો નથી. ફરિયાદપક્ષે અનેક સાક્ષીઓની તપાસ કરી છે અને વિવિધ દસ્તાવેજી પુરાવા પણ રજૂ કર્યા છે પરંતુ દસ્તાવેજી પુરાવા તેમજ રેકર્ડ પરના મૌખિક પુરાવાની યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં મૂલવણી કર્યા વિના, વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ પસાર કરવામાં આવ્યો છે. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ એ બાબતની મૂલવણી કરવામાં નિષ્ફળ રહી છે કે ફરિયાદી - પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર એસીબી (ફિલ્ડ) એલ.પી. સોલંકીને આરટીઓ ગોધરાના કર્મચારીઓ દ્વારા કરવામાં આવતી ગેરરીતિઓ વિશે ગુપ્ત માહિતી મળી હતી અને તેઓ વાહનની તબદીલી માટે દરેક વાહન દીઠ રૂ. ૫૦/- થી રૂ. ૭૦/- ની રકમની માંગણી કરતા હતા અને ટ્રેપ ગોઠવવામાં આવી હતી. ડીકોચ તેમજ પંચ સાક્ષી અને ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારીએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપ્યું છે પરંતુ વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં પુરાવાની મૂલવણી કરવામાં નિષ્ફળતા દર્શાવી છે. પંચનામું પણ સાબિત કરે છે કે ચલણી નોટો ડીકોચ દ્વારા આપવામાં આવી હતી અને આરોપી દ્વારા સ્વીકારવામાં આવી હતી અને આરોપી દ્વારા સ્વીકારવામાં આવેલી ચલણી નોટો પર એન્ટ્રેસીન પાવડરના નિશાન હતા. રકમ રિકવર કરવામાં આવી હતી અને અન્ય સંજોગો સાથે મળીને, સમગ્ર પુરાવો એ નિષ્કર્ષ તરફ દોરી જાય છે કે ડીકોચ પાસેથી ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ સ્વીકારવામાં આવી હતી. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે ધ્યાને લેવું જોઈતું હતું કે સામાવાળા

જાહેર સેવક હતા અને કાયદેસરના મહેનતાણા સિવાયના લાભની માંગણી કરી હતી અને સામાવાળા સામે ગુનો સાબિત કરવા માટે કેસના રેકર્ડ પર પૂરતી સામગ્રી હતી પરંતુ પી.સી. એક્ટની કલમ ૨૦ હેઠળના અનુમાનનો આશરો લીધા વિના, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે સામાવાળાને નિર્દોષ છોડી મૂક્યા છે અને તેથી, વાદગ્રસ્ત હુકમ કાયદેસર અમાન્ય ઠેરવી રદ કરવાને પાત્ર છે.

જ. અપીલકર્તા રાજ્ય તરફે વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી સી.એમ. શાહ અને સામાવાળા તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી વાય.એમ. ઠક્કરને સાંભળવામાં આવ્યા. નિર્દોષ છોડી મૂકવાના વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમનું અવલોકન કર્યું છે અને કેસના રેકર્ડ પર રહેલા ફરિયાદપક્ષના સમગ્ર પુરાવાની પુનઃ મૂલવણી કરી છે.

પ. અપીલકર્તા રાજ્ય તરફે વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી સી.એમ. શાહે આ કોર્ટ સમક્ષ ફરિયાદપક્ષના સમગ્ર પુરાવાનું વાંચન કર્યું છે અને જણાવ્યું છે કે ડીકોચ તેમજ પંચ સાક્ષીનો પુરાવો સાબિત કરે છે કે બે વાહનો માટે રૂ. ૧૨૦/- ની રકમની માંગણી કરવામાં આવી હતી અને પંચનામું પણ જણાવે છે કે માંગણી કરવામાં આવી હતી અને રકમ ડીકોચ દ્વારા આપવામાં આવી હતી અને સામાવાળા દ્વારા સ્વીકારવામાં આવી હતી. ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારી, પંચ સાક્ષી અથવા ડીકોચ માટે સામાવાળાને ખોટી રીતે સંડોવવાનું કોઈ કારણ ન હતું અને ફરિયાદપક્ષે સામાવાળા સામેનો કેસ સંપૂર્ણપણે સાબિત કર્યો હોવા છતાં, વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ પસાર કરવામાં આવ્યો છે, જે વિકૃત અને ગેરકાયદેસર છે અને તેને કાયદેસર અમાન્ય ઠેરવી રદ કરવો જરૂરી છે.

૬. સામાવાળા તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી વાચ.એમ. ઠક્કરે રજૂઆત કરી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે પુરાવાની યોગ્ય મૂલવણી કરી છે અને વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ પસાર કર્યો છે અને તેમાં કોઈ વિફૂતિ કે ગેરકાયદેસરતા નથી અને તેથી, કોઈ હસ્તક્ષેપની જરૂર નથી અને અપીલ નામંજૂર કરવી જોઈએ.

૭. સૌપ્રથમ, વર્તમાન કેસની હકીકતોની ચર્ચા કરતાં પહેલાં, ૨૦૨૫ લોસ્યુટ (એસ.સી.) ૧૪૨૩ માં નોંધાયેલા **પી. સોમારાજુ વિ. આંધ્રપ્રદેશ રાજ્ય** ના કેસમાં નિર્દોષ છોડી મૂકવા સામેની અપીલોની સુનાવણી કરતી વખતે એપેલેટ કોર્ટની સત્તાઓ અંગે ફકરા ૧૧ અને ૧૨ માં સર્વોચ્ચ અદાલતના અવલોકનોનો સંદર્ભ લેવો યોગ્ય રહેશે:

“૧૧. આગળ વધતાં પહેલાં, એપેલેટ કોર્ટ દ્વારા નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમમાં હસ્તક્ષેપ કરવાને નિયંત્રિત કરતા સુસ્થાપિત સિદ્ધાંતોની પુનરાવૃત્તિ કરવી યોગ્ય રહેશે, જેની ચર્ચા વાદગ્રસ્ત ચુકાદામાં હાઈકોર્ટ દ્વારા પણ કરવામાં આવી હતી. શરૂઆતમાં, અમે ચંદ્રપ્પા અને અન્ય વિ. કર્ણાટક રાજ્ય ૨૦૦૭ (જ) એસ.સી.સી. ૪૧૫ ના મહત્વપૂર્ણ કેસ પર આધાર રાખીએ છીએ જેમાં આ કોર્ટે નીચે મુજબ પાંચ-મુદ્દાની પ્રમાણભૂત કસોટી નક્કી કરી હતી:

‘૪૨. ઉપરોક્ત નિર્ણયો પરથી, અમારા સુવિચારિત મતે, નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમ સામેની અપીલની સુનાવણી કરતી વખતે એપેલેટ કોર્ટની

સત્તાઓ અંગે નીચે મુજબના સામાન્ય સિદ્ધાંતો ફલિત થાય છે:

(૧) એપેલેટ કોર્ટ પાસે પુરાવાની સમીક્ષા, પુનઃ મૂલવણી અને પુનર્વિચારણા કરવાની સંપૂર્ણ સત્તા છે જેના પર નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો હુકમ આધારિત છે.

(૨) કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ આવી સત્તાના ઉપયોગ પર કોઈ મર્યાદા, પ્રતિબંધ અથવા શરત મૂકતો નથી અને એપેલેટ કોર્ટ તેની સમક્ષના પુરાવા પરથી હકીકત અને કાયદા બંનેના પ્રશ્નો પર પોતાના તારણ પર પહોંચી શકે છે.

(૩) વિવિધ અભિવ્યક્તિઓ, જેમ કે, “નોંધપાત્ર અને દબાણયુક્ત કારણો”, “સારા અને પર્યાપ્ત કારણો”, “ખૂબ જ મજબૂત સંજોગો”, “વિકૃત તારણો”, “દેખીતી ભૂલો”, વગેરેનો હેતુ નિર્દોષ છોડી મૂકવા સામેની અપીલમાં એપેલેટ કોર્ટની વ્યાપક સત્તાઓને મર્યાદિત કરવાનો નથી. આવા વાક્યપ્રયોગો પુરાવાની સમીક્ષા કરવાની અને પોતાના તારણ પર પહોંચવાની કોર્ટની સત્તાને મર્યાદિત કરવા કરતાં નિર્દોષ છૂટકારામાં હસ્તક્ષેપ કરવા માટે એપેલેટ કોર્ટની અનિચ્છા પર ભાર મૂકવા માટે “ભાષાકીય અલંકારો” ના સ્વરૂપમાં વધુ છે.

(૪) જો કે, એપેલેટ કોર્ટે ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે નિર્દોષ છોડી મૂકવાના કિસ્સામાં, આરોપીની તરફેણમાં બમણું અનુમાન હોય છે. પ્રથમ, ફોજદારી

ન્યાયશાસ્ત્રના મૂળભૂત સિદ્ધાંત હેઠળ તેને નિર્દોષતાનું અનુમાન ઉપલબ્ધ છે કે જ્યાં સુધી સક્ષમ અદાલત દ્વારા તે દોષિત સાબિત ન થાય ત્યાં સુધી દરેક વ્યક્તિ નિર્દોષ માનવામાં આવશે. બીજું, આરોપીએ પોતાનો નિર્દોષ છૂટકારો મેળવ્યો હોવાથી, તેની નિર્દોષતાનું અનુમાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા વધુ પુષ્ટ, પુનઃપ્રમાણિત અને મજબૂત બને છે.

(૫) જો રેકર્ડ પરના પુરાવાના આધારે બે વ્યાજબી તારણો શક્ય હોય, તો એપેલેટ કોર્ટે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા નિર્દોષ છૂટકારાના તારણમાં ખલેલ પહોંચાડવી જોઈએ નહીં.’ ૪ (૨૦૦૭) ૪ એસ.સી.સી. ૪૧૫.

૧૨. સારાંશમાં, કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૭૮ અને ૩૮૬ હેઠળ નિર્દોષ છોડી મૂકવા સામેની અપીલમાં પુરાવાની સમીક્ષા અને પુનઃ મૂલવણી કરવાની એપેલેટ કોર્ટ પાસે નિઃશંકપણે સંપૂર્ણ સત્તા છે. જો કે, નિર્દોષ છૂટકારા પછી નિર્દોષતાના મજબૂત અથવા ‘બમણા’ અનુમાનના કારણે, હસ્તક્ષેપ મર્યાદિત હોવો જોઈએ. જો રેકર્ડના આધારે બે વ્યાજબી દ્રષ્ટિકોણ શક્ય હોય, તો નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમમાં ખલેલ પહોંચાડવી જોઈએ નહીં. ન્યાયિક હસ્તક્ષેપ માત્ર ત્યારે જ યોગ્ય છે જ્યારે ટ્રાયલ કોર્ટનો દ્રષ્ટિકોણ વિકૃત હોય, મહત્વપૂર્ણ પુરાવાઓને ખોટી રીતે વાંચવા અથવા અવગણવા પર આધારિત હોય, અથવા ન્યાયની પ્રત્યક્ષ નિષ્ફળતામાં પરિણમે. વધુમાં, એપેલેટ કોર્ટે તેને ઉલટાવતા પહેલાં અને

પોતાના કારણો આપતાં પહેલાં નિર્દોષ છોડી મૂકવા માટે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા કારણોની નોંધ લેવી જોઈએ. આ કોર્ટના તાજેતરના ચુકાદાઓની શ્રેણીએ આ સ્થિતિને વધુ મજબૂત રીતે સ્થાપિત કરી છે, જેમાં અન્ય બાબતો સાથે, મધ્યપ્રા અને અન્ય વિ. કર્ણાટક રાજ્ય, ૨૦૨૪ આઈ.એન.એસ.સી. ૧૦૪, બલુ ઉર્ફે બલરામ ઉર્ફે બલમુકુંદ અને અન્ય વિ. મધ્યપ્રદેશ રાજ્ય ૨૦૨૪ આઈ.એન.એસ.સી. ૨૫૮, બાબુ સાહેબગૌડા રુદ્રગૌડાર અને અન્ય વિ. કર્ણાટક રાજ્ય ૨૦૨૪ આઈ.એન.એસ.સી. ૩૨૦ અને કોન્સ્ટેબલ ૯૦૭ સુરેન્દ્ર સિંહ અને અન્ય વિ. ઉત્તરાખંડ રાજ્ય ૨૦૨૫ આઈ.એન.એસ.સી. ૧૧૪ નો સમાવેશ થાય છે.”

૭.૧ તાજેતરમાં, બાબુ સાહેબગૌડા રુદ્રગૌડાર અને અન્ય વિ. કર્ણાટક રાજ્ય, ૨૦૨૪ આઈ.એન.એસ.સી. ૨૮૯ ના કેસમાં, સર્વોચ્ચ અદાલતે આ સિદ્ધાંતોનું પુનરાવર્તન કરતાં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

‘૩૮. સૌ પ્રથમ, અમે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા આરોપીના નિર્દોષ છૂટકારાને પડકારવા માટે રાજ્ય દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલમાં હાઈકોર્ટ દ્વારા હસ્તક્ષેપના વ્યાપને સંચાલિત કરતા આ કોર્ટ દ્વારા નિર્ધારિત સિદ્ધાંતોનો પુનરોચ્ચાર કરવા માંગીએ છીએ.

૩૯. રાજેશ પ્રસાદ વિ. બિહાર રાજ્ય [રાજેશ પ્રસાદ વિ. બિહાર રાજ્ય, (૨૦૨૨) ૩ એસ.સી.સી. ૪૭૧ : (૨૦૨૨) ૨ એસ.સી.સી. (ફિ.) ૩૧] માં

આ કોર્ટે અગાઉના વિવિધ ચુકાદાઓ પર વિચારણા કર્યા પછી આ ક્ષેત્રને આવરી લેતી કાયદાકીય સ્થિતિનો સારાંશ આપ્યો હતો અને નીચે મુજબ ઠરાવ્યું હતું : (એસ.સી.સી. પાના ૪૮૨-૮૩, પેરા ૨૯)

૨૯. ચુકાદાઓની શ્રેણીનો સંદર્ભ લીધા પછી, આ કોર્ટે નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમ સામેની અપીલ સાથે કામ કરતી વખતે એપેલેટ કોર્ટની સત્તાઓ અંગે નીચેના શબ્દોમાં સામાન્ય સિદ્ધાંતો તારવ્યા હતા : (ચંદ્રપ્પા કેસ [ચંદ્રપ્પા વિ. કર્ણાટક રાજ્ય, (૨૦૦૭) ૪ એસ.સી.સી. ૪૧૫ : (૨૦૦૭) ૨ એસ.સી.સી. (ક્રિ.) ૩૨૫], એસ.સી.સી. પાનું ૪૩૨, પેરા ૪૨)

૪૨. ઉપરોક્ત નિર્ણયો પરથી, અમારા સુવિચારિત મતે, નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમ સામે અપીલમાં એપેલેટ કોર્ટની સત્તાઓ અંગે નીચેના સામાન્ય સિદ્ધાંતો ઉદ્ભવે છે:

(૧) એપેલેટ કોર્ટ પાસે પુરાવાની પુનઃ મૂલવણી, સમીક્ષા અને પુનર્વિચારણા કરવાની સંપૂર્ણ સત્તા છે કે જેના પર નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો હુકમ આધારિત છે;

(૨) કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ દોષિત ઠરાવવાના હુકમ સામેની અપીલ અને નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમ સામેની અપીલ વચ્ચે કોઈ ભેદભાવ રાખતો નથી. બંને કેસોમાં એપેલેટ કોર્ટ પાસે પુરાવાની યોગ્ય મૂલવણી કરવાની સમાન સત્તાઓ છે;

(૩) જો કે, એપેલેટ કોર્ટે ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમ દ્વારા આરોપીની નિર્દોષતાનું પ્રારંભિક અનુમાન પુષ્ટિ પામે છે અથવા મજબૂત બને છે;

(૪) જો કેસમાં રજૂ કરાયેલા પુરાવા પરથી બે વ્યાજબી તારણો શક્ય હોય, તો નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમમાં હસ્તક્ષેપ ન કરવો જોઈએ;

(૫) સામાન્ય સિદ્ધાંત તરીકે જ્યાં સુધી ટ્રાયલ કોર્ટના તારણો દેખીતી રીતે વિકૃત, ગેરકાયદેસર અથવા પુરાવા પર સંપૂર્ણપણે અસંભવિત ન હોય ત્યાં સુધી નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમમાં હસ્તક્ષેપ કરવો જોઈએ નહીં.’

૪૦. વધુમાં, એચ.ડી. સુંદરા વિ. કર્ણાટક રાજ્ય [એચ.ડી. સુંદરા વિ. કર્ણાટક રાજ્ય, (૨૦૨૩) ૯ એસ.સી.સી. ૫૮૧ : (૨૦૨૩) ૩ એસ.સી.સી. (ફિ.) ૭૪૮] માં આ કોર્ટે સીઆરપીસીની કલમ ૩૭૮ હેઠળ નિર્દોષ છોડી મૂકવા સામેની અપીલનો નિકાલ કરતી વખતે એપેલેટ અધિકારક્ષેત્રના ઉપયોગને સંચાલિત કરતા સિદ્ધાંતોનો સારાંશ નીચે મુજબ આપ્યો હતો :
(એસ.સી.સી. પાનું ૫૮૪, પેરા ૮)

‘૮. ...૮.૧. આરોપીનો નિર્દોષ છૂટકારો નિર્દોષતાના અનુમાનને વધુ મજબૂત બનાવે છે;

૮.૨. એપેલેટ કોર્ટ, નિર્દોષ છોડી મૂકવા સામેની અપીલની સુનાવણી

કરતી વખતે, મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાની પુનઃ મૂલવણી કરવા માટે હકદાર છે;

૮.૩. એપેલેટ કોર્ટે, નિર્દોષ છોડી મૂકવા સામેની અપીલનો નિર્ણય કરતી વખતે, પુરાવાની પુનઃ મૂલવણી કર્યા પછી, એ વિચારવું જરૂરી છે કે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા લેવાયેલો દ્રષ્ટિકોણ રેકર્ડ પરના પુરાવાના આધારે લઈ શકાય તેવો સંભવિત દ્રષ્ટિકોણ છે કે કેમ;

૮.૪. જો લેવાયેલો દ્રષ્ટિકોણ સંભવિત દ્રષ્ટિકોણ હોય, તો એપેલેટ કોર્ટ બીજો દ્રષ્ટિકોણ પણ શક્ય હતો તે આધારે નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમને ઉલટાવી શકતી નથી; અને

૮.૫. એપેલેટ કોર્ટ નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમમાં ત્યારે જ હસ્તક્ષેપ કરી શકે છે જો તે એવા તારણ પર આવે કે રેકર્ડ પરના પુરાવાના આધારે માત્ર એક જ નિષ્કર્ષ નોંધી શકાય તેમ હતો કે આરોપીનો ગુનો વાજબી શંકાથી પર સાબિત થયો હતો અને અન્ય કોઈ નિષ્કર્ષ શક્ય ન હતો.’

૪૧. આમ, એ બાબત શંકાથી પર છે કે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આરોપીની તરફેણમાં નોંધવામાં આવેલા નિર્દોષ છોડી મૂકવાના ચુકાદાને ઉલટાવવા માટે એપેલેટ કોર્ટ દ્વારા હસ્તક્ષેપનો વ્યાપ નીચેના સિદ્ધાંતોની મર્યાદામાં રહીને વાપરવો જોઈએ: ૪૧.૧. કે નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો ચુકાદો પ્રત્યક્ષ વિકૃતિથી પીડાય છે;

૪૧.૨. કે તે રેકર્ડ પરના મહત્વપૂર્ણ પુરાવાઓને ખોટી રીતે વાંચવા/ધ્યાને ન લેવા પર આધારિત છે; અને

૪૧.૩. કે કોઈ બે વ્યાજબી દ્રષ્ટિકોણ શક્ય નથી અને રેકર્ડ પર ઉપલબ્ધ પુરાવા પરથી માત્ર આરોપીના વાંક સાથે સુસંગત દ્રષ્ટિકોણ જ શક્ય છે.”તેમજ સુરેન્દ્ર સિંહ અને અન્ય વિ. ઉત્તરાંચલ રાજ્ય, (૨૦૨૦) ૧૮ એસ.સી.સી. ૭૧૩ માં પણ સર્વોચ્ચ અદાલતે આ જ સિદ્ધાંતોને સમર્થન આપ્યું છે.

૮. કાયદાનો એ સુસ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે નિર્દોષ છોડી મૂકવા સામેની અપીલમાં, એપેલેટ કોર્ટ એ મર્યાદાથી બંધાયેલી છે કે જ્યાં સુધી વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરાયેલા પુરાવાની મૂલવણી કર્યા પછી એવું ન જણાય કે કોઈ પ્રત્યક્ષ ગેરકાયદેસરતા અથવા વિકૃતિ છે કે જેના પર કોર્ટ ક્યારેય પહોંચી શકી ન હોત, ત્યાં સુધી નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમમાં કોઈ હસ્તક્ષેપ કરવાનો નથી. એ પણ એક સુસ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે એપેલેટ કોર્ટ માટે પુરાવાની સમીક્ષા કરવા પર કોઈ પ્રતિબંધ નથી, પરંતુ સામાન્ય રીતે નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમમાં હસ્તક્ષેપ કરવામાં આવશે નહીં કારણ કે નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમથી આરોપીની નિર્દોષતાનું અનુમાન વધુ મજબૂત બને છે. ફોજદારી કેસોમાં ન્યાય પ્રશાસનના તાણાવાણામાંથી પસાર થતો સુવર્ણ સિદ્ધાંત એ છે કે જો ફરિયાદપક્ષના કેસમાં રજૂ કરાયેલા પુરાવા પરથી બે દ્રષ્ટિકોણ શક્ય હોય એટલે કે (૧) આરોપીનો વાંક અને (૨) તેની નિર્દોષતા, તો જે દ્રષ્ટિકોણ આરોપીની તરફેણમાં હોય તે

અપનાવવો જોઈએ, અને જો ટ્રાયલ કોર્ટ આરોપીની તરફેણમાં ઢ્રષ્ટિકોણ લીધો હોય, તો એપેલેટ કોર્ટ નિર્દોષ છોડી મૂકવાના તારણોમાં ખલેલ પહોંચાડવી જોઈએ નહીં. એપેલેટ કોર્ટ નિર્દોષ છોડી મૂકવાના ચુકાદા અને હુકમમાં ત્યારે જ હસ્તક્ષેપ કરી શકે છે જ્યારે પ્રબળ અને મજબૂત કારણો હોય અને હુકમ સ્પષ્ટપણે અવાસ્તવિક હોય અને જ્યાં એપેલેટ કોર્ટ એવા નિષ્કર્ષ પર આવે કે પુરાવાના આધારે દોષિત ઠરાવવો અનિવાર્ય છે.

૯. પી.સી. એક્ટ હેઠળના કેસોના સંબંધમાં, સર્વોચ્ચ અદાલતે નીરજ દત્તા વિ. સ્ટેટ (ગવર્નમેન્ટ ઓફ એન.સી.ટી. ઓફ દિલ્હી), ૨૦૨૨ ૦ સુપ્રીમ (એસસી) ૧૨૪૮ માં નોંધાયેલા કેસમાં પેરા નં. ૬૮ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

“૬૮. ઉપરોક્ત ચર્ચા પરથી જે ફલિત થાય છે તેનો સારાંશ નીચે મુજબ છે: -

(એ) સદર કાયદાની કલમ ૭ અને ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળ આરોપી જાહેર સેવકનો વાંક સાબિત કરવા માટે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા મુદ્દાના તથ્ય તરીકે જાહેર સેવક દ્વારા ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અને સ્વીકૃતિની સાબિતી અનિવાર્ય શરત (સાઈન ક્વા નોન) છે. (બી) આરોપીનો વાંક સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે સૌ પ્રથમ હકીકતના સ્વરૂપે ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અને ત્યારબાદની સ્વીકૃતિ સાબિત કરવી પડશે. આ વિવાદિત હકીકત કાં તો સીધા પુરાવા દ્વારા સાબિત કરી શકાય છે જે

મૌખિક પુરાવા અથવા દસ્તાવેજી પુરાવાના સ્વરૂપમાં હોઈ શકે છે. (સી) વધુમાં, મુદ્દાનું તથ્ય, એટલે કે, ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અને સ્વીકૃતિની સાબિતી, સીધા મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાના અભાવમાં સંજોગોવશાત પુરાવા દ્વારા પણ સાબિત કરી શકાય છે. (ડી) વિવાદિત હકીકત, એટલે કે, જાહેર સેવક દ્વારા ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અને સ્વીકૃતિ સાબિત કરવા માટે, નીચેના પાસાઓ ધ્યાનમાં રાખવાના રહેશે:

(૧) જો લાંચ આપનાર દ્વારા જાહેર સેવક તરફથી કોઈ માંગણી ન હોવા છતાં ચૂકવણી કરવાની ઓફર કરવામાં આવે અને બાદમાં જાહેર સેવક માત્ર ઓફરનો સ્વીકાર કરે અને ગેરકાયદેસર લાંચ મેળવે, તો તે સદર કાયદાની કલમ ૭ મુજબ સ્વીકૃતિનો કેસ છે. આવા કેસમાં, જાહેર સેવક દ્વારા પૂર્વ માંગણી હોવી જરૂરી નથી.

(૨) બીજી તરફ, જો જાહેર સેવક માંગણી કરે છે અને લાંચ આપનાર તે માંગણી સ્વીકારે છે અને માંગેલી લાંચ આપે છે જે બદલામાં જાહેર સેવક દ્વારા મેળવવામાં આવે છે, તો તે પ્રાપ્ત કરવાનો કેસ છે. પ્રાપ્ત કરવાના કેસમાં, ગેરકાયદેસર લાંચ માટેની પૂર્વ માંગણી જાહેર સેવક તરફથી ઉદ્ભવે છે. આ સદર કાયદાની કલમ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળનો ગુનો છે.

(૩) ઉપરોક્ત (૧) અને (૨) બંને કેસોમાં, લાંચ આપનાર દ્વારા ઓફર અને

જાહેર સેવક દ્વારા માંગણી અનુક્રમે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા મુદ્દાના તથ્ય તરીકે સાબિત કરવાની રહેશે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, વિશેષ કંઈ પણ વિના માત્ર ગેરકાયદેસર લાંચની સ્વીકૃતિ અથવા પ્રાપ્તિ સદર કાયદાની અનુક્રમે કલમ ૭ અથવા કલમ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળ ગુનો બનશે નહીં. તેથી, સદર કાયદાની કલમ ૭ હેઠળ ગુનો સાબિત કરવા માટે, લાંચ આપનાર તરફથી ઓફર ઉદ્ભવવી જોઈએ જે જાહેર સેવક દ્વારા સ્વીકારવામાં આવે જે ગુનો બનાવે. તે જ રીતે, જાહેર સેવક દ્વારા પૂર્વ માંગણી જ્યારે લાંચ આપનાર દ્વારા સ્વીકારવામાં આવે અને બદલામાં ચૂકવણી કરવામાં આવે જે જાહેર સેવક દ્વારા મેળવવામાં આવે, તો તે સદર કાયદાની કલમ ૧૩(૧)(ડી) અને (૧) અને (૨) હેઠળ મેળવવાનો ગુનો બનશે. (ઈ) ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અને સ્વીકૃતિ અથવા મેળવવાના સંબંધમાં હકીકતનું અનુમાન કાયદાની અદાલત દ્વારા અનુમાનના આધારે ત્યારે જ કરી શકાય જ્યારે પાયાની હકીકતો સંબંધિત મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવા દ્વારા સાબિત થઈ હોય અને તેના અભાવમાં નહીં. રેકર્ડ પરની સામગ્રીના આધારે, ફરિયાદપક્ષ દ્વારા માંગણીની હકીકત સાબિત થઈ છે કે નહીં તે ધ્યાનમાં લેતી વખતે હકીકતનું અનુમાન લગાવવાની કોર્ટ પાસે વિવેકાધીન સત્તા છે. અલબત્ત, હકીકતનું અનુમાન આરોપી દ્વારા ખંડનને આધીન છે અને ખંડનના અભાવમાં અનુમાન કાયમ રહે છે. (એફ) જો ફરિયાદી 'હોસ્ટાઈલ' જાહેર

થાય, અથવા મૃત્યુ પામ્યો હોય અથવા ટ્રાયલ દરમિયાન પુરાવો આપવા માટે અસમર્થ હોય, તો ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અન્ય કોઈપણ સાક્ષીના પુરાવા રજૂ કરીને સાબિત કરી શકાય છે જે ફરીથી કાં તો મૌખિક અથવા દસ્તાવેજી પુરાવા દ્વારા પુરાવો આપી શકે છે અથવા ફરિયાદપક્ષ સંજોગોવશાત પુરાવા દ્વારા કેસ સાબિત કરી શકે છે. ટ્રાયલ રદબાતલ થતી નથી કે તે આરોપી જાહેર સેવકના નિર્દોષ છૂટકારાના હુકમમાં પરિણમતી નથી. (જી) સદર કાયદાની કલમ ૭ નો સંબંધ છે ત્યાં સુધી, મુદ્દાના તથ્યોની સાબિતી પર, કલમ ૨૦ કોર્ટને એવું અનુમાન લગાવવાનો આદેશ આપે છે કે ગેરકાયદેસર લાંચ સદર કલમમાં જણાવ્યા મુજબ હેતુ અથવા ઈનામના હેતુ માટે હતી. સદર અનુમાન કોર્ટ દ્વારા કાનૂની અનુમાન અથવા કાયદામાં અનુમાન તરીકે લગાવવું પડશે. અલબત્ત, સદર અનુમાન પણ ખંડનને આધીન છે. કલમ ૨૦ સદર કાયદાની કલમ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) ને લાગુ પડતી નથી.

(એચ) અમે સ્પષ્ટ કરીએ છીએ કે સદર કાયદાની કલમ ૨૦ હેઠળનું કાયદાકીય અનુમાન ઉપરોક્ત મુદ્દા (ઈ) માં સંદર્ભિત હકીકતના અનુમાનથી અલગ છે કારણ કે અગાઉનું ફરજિયાત અનુમાન છે જ્યારે પછીનું પ્રકૃતિમાં વિવેકાધીન છે.”

૧૦. નિર્દોષ છોડી મૂકવા સામેની અપીલોમાં કાયદાના સુસ્થાપિત સિદ્ધાંતોને ધ્યાને લેતાં, પુરાવાની પુનઃ મૂલવણી કરવામાં આવે છે અને આરોપી

સામેનો ગુનો સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે કુલ પાંચ સાક્ષીઓની તપાસ કરી છે. આંક ૩૩ પર તપાસાયેલા ફ.સા.-૧ અબ્દુલમજીદ ઈસ્માઈલ ખલપા ડીકોચ છે જેમણે ટ્રેપના દિવસે જ્યારે તેમને એસીબી પોલીસ સ્ટેશન બોલાવવામાં આવ્યા હતા અને પ્રક્રિયા તેમજ ડીકોચ ટ્રેપ વિશે સમજાવવામાં આવ્યું હતું ત્યારે બનેલી સમગ્ર ઘટનાઓનું વર્ણન કર્યું છે. સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેમણે ટ્રેપ માટે સંમતિ આપી હતી અને પંચ સાક્ષીઓની હાજરીમાં, ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારીએ રૂ. ૧૫૦/- ની વિવિધ મૂલ્યની ચલણી નોટો આપી હતી અને તે ચલણી નોટો પર એન્ટ્રેસીન પાવડર લગાડ્યા પછી તેમના શર્ટના ડાબા ખિસ્સામાં મૂકવામાં આવી હતી. એન્ટ્રેસીન પાવડર લગાડવાની અને અલ્ટ્રાવાયોલેટ લેમ્પની પ્રક્રિયા અને નિદર્શન તેમની હાજરીમાં કરવામાં આવ્યું હતું અને ભવાનજી નાથુજી ગૌરે ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારીની સૂચના હેઠળ સમગ્ર પ્રક્રિયા હાથ ધરી હતી. તેઓ બધા બે વાહનો, ટાટા સુમો અને મારુતિ વાનમાં એસીબી કચેરી ગોધરા ગયા હતા અને જ્યારે તેઓ આરટીઓ કચેરી પહોંચ્યા, ત્યારે તેઓ અને પંચ સાક્ષી રૂમ નં. ૧૪ માં ગયા અને તેમણે પોતે ઓટો રીક્ષાનું રજિસ્ટર લીધું અને જાધવ સાહેબ પાસે ગયા. જાધવ સાહેબે તબદીલી માટે જરૂરી નોંધ કરી હતી અને નોંધ થયા પછી, તેઓ રજિસ્ટર આરોપી પાસે લઈ ગયા અને રજિસ્ટરમાં આરોપીની સહી કરાવી અને પોતાના કાગળો ત્યાં મૂકીને રૂમ નં. ૪ માં ગયા. તેમણે રૂમ નં. ૪ માંથી મોટરસાયકલનું રજિસ્ટર લીધું અને રૂમ નં. ૧૪ માં આવ્યા અને પટેલ સાહેબે બંને વાહનોની તબદીલીની નોંધ કરી હતી અને ત્યારબાદ તે રજિસ્ટરમાં

આરોપીની સહી લીધી હતી. તેમણે આરોપીને પૂછ્યું કે શું તેમણે વ્યવહાર લેવાનો છે અને આરોપીએ તેમને કહ્યું કે બે વાહનોની તબદીલી માટે રૂ. ૧૨૦/- છે. તેમણે આરોપીને રકમ ઘટાડી શકાય કે કેમ તે અંગે પૂછપરછ કરી, પરંતુ આરોપીએ ના પાડી અને તેમણે પોતાના જમણા હાથથી શર્ટના ડાબા ખિસ્સામાંથી પાવડરવાળી ચલણી નોટોમાંથી રૂ. ૧૨૦/- કાઢ્યા અને ડાબા હાથથી રૂ. ૫૦/- ના દરની બે ચલણી નોટો અને રૂ. ૨૦/- ના દરની એક ચલણી નોટ લીધી અને આરોપીના જમણા હાથમાં આપી. આરોપીએ બંને હાથે રકમ ગણી અને રજિસ્ટર પર રાખી અને ચલણી નોટો પર સ્ટેમ્પ પેડ મૂકી દીધું. ડીકોચ બહાર આવ્યા અને પૂર્વ-નિર્ધારિત સંકેત આપ્યો અને ટ્રેપિંગ ટીમના સભ્યો આવ્યા અને આરોપી રંગે હાથે પકડાયા અને ચલણી નોટો અલ્ટ્રાવાયોલેટ લેમ્પમાં તપાસવામાં આવી અને તેના પર એન્થ્રેસીન પાવડરના નિશાન જોવા મળ્યા. આરોપીના બંને હાથ પર, રજિસ્ટર પર અને ચલણી નોટો પર પણ એન્થ્રેસીન પાવડરના નિશાન જોવા મળ્યા અને જરૂરી કાર્યવાહી કરવામાં આવી. આરોપીના વિદ્ધાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી ઉલટતપાસમાં, સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે તેમની પાસે આરટીઓમાં વાહનોની તબદીલી માટેનું કોઈ લાયસન્સ નથી અને આરટીઓ એક સરકારી કચેરી છે. કોઈ ખાનગી વ્યક્તિ સરકારી કચેરીમાં પ્રવેશી શકે નહીં અને તેને કોઈ રજિસ્ટર લેવાની મંજૂરી નથી. રૂમ નં. ૪ અને રૂમ નં. ૧૪ એકબીજાથી ઘણા દૂર આવેલા છે અને તેઓ કેટલી વાર રૂમ નં. ૪ માં ગયા હતા અને કેટલી વાર રૂમ નં. ૧૪ માં ગયા હતા તેની તેમણે કોઈ નોંધ રાખી ન હતી. જે

વાહનો માટે તેમણે તબદીલી માંગી હતી તે તેમની માલિકીના ન હતા અને જે વ્યક્તિઓના વાહનો તબદીલ કરવાના હતા તેમની પાસેથી તેમણે કોઈ ફી લીધી ન હતી. તેઓ છેલ્લા ત્રણ વર્ષથી આરટીઓ કચેરીમાં આ રીતે કામ કરતા હતા અને એકવાર તબદીલી ફી ચૂકવાઈ જાય પછી વાહનો તબદીલ થઈ જતા હતા. આ ત્રણ વર્ષમાં તેમણે કેટલા વાહનો તબદીલ કરાવ્યા હતા તે તેમને યાદ નથી. તેઓ અમદાવાદમાં પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર, એસીબી તરીકે ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારીને મળ્યા હતા અને ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારીના કહેવા પર તેમણે પોતાની સંમતિ આપી હતી અને ત્યારબાદ, તેમણે જે બે વ્યક્તિઓના વાહનો તબદીલ કરવાના હતા તેમના કાગળો મેળવ્યા હતા. જ્યારે તેઓ અમદાવાદ ખાતે એસીબી કચેરીએ ગયા, ત્યારે ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારીએ તેમને કહ્યું હતું કે તેમણે સફળ ટ્રેપ કરવાની છે અને આરટીઓના કોઈપણ કર્મચારીને ટ્રેપમાં પકડવાનો છે. ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારીએ તેમને કહ્યું હતું કે તેઓ તેમના મિત્ર છે અને તેઓ તેમના કહેવા મુજબ કરશે અને તેમણે વચન આપ્યું હતું કે કોઈપણ સંજોગોમાં આરોપીને ગમે તેમ કરીને પકડવામાં આવશે અને તેઓ તેમને છૂટવા દેશે નહીં. તેમણે ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારીને એવી ખાતરી પણ આપી હતી કે ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ આપવી એ તેમના ડાબા હાથની રમત છે. તેઓ એવા દ્રઢ નિશ્ચય સાથે ગોધરા ગયા હતા કે ટ્રેપ સફળ થવી જ જોઈએ અને તેમણે નક્કી કર્યું હતું કે તેમણે ફક્ત આરોપી સામે જ ફરિયાદ આપવાની છે. બંને વાહનો માટેની તબદીલી ફી તેઓ અમદાવાદ ખાતે એસીબી કચેરીએ ગયા તે પહેલાં જ ચૂકવી

દેવામાં આવી હતી અને પહોંચ પણ મળી ગઈ હતી અને બંને વાહનોની તબદીલીનો હુકમ તારીખ ૦૩.૦૯.૨૦૦૧ ના રોજ પહેલેથી જ થઈ ગયો હતો. આરટીઓ અધિકારીએ તબદીલીનો શેરો પણ કર્યો હતો અને બુક પર સહી સિક્કો કર્યો હતો અને તારીખ પમીએ આરસી બુક તેમના કબજામાં હતી. જ્યારે તેઓ પ્રથમ વખત ગયા ત્યારે તેમની પાસેથી ગેરકાયદેસર લાંચની કોઈ રકમ માંગવામાં આવી ન હતી અને તેમણે ગેરકાયદેસર લાંચની કોઈ રકમ આપવાનો પ્રયાસ કર્યો ન હતો અને બીજી વખતે પણ શ્રી જાધવ અથવા આરોપીએ ગેરકાયદેસર લાંચની કોઈ રકમ માંગી ન હતી. બીજી વખતે પણ સહી થયા પછી તેમણે રૂમ નં. ૧૪ ના ટેબલ પર રજિસ્ટર મૂક્યું હતું. ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ આરોપીના શરીરેથી કે તેમના ટેબલના ખાનામાંથી મળી ન હતી.

૧૦.૧ આંક ૪૬ પર તપાસાયેલા ડ્ર.સા.-૨ મહેશભાઈ ધનરાજ દલવાણી પંચ સાક્ષી છે, જેમણે પોતાની અને અન્ય પંચ સાક્ષી - રજનીકાંત પરશોત્તમભાઈ પરમાર એસીબી કચેરી ગયા હતા અને ત્યારપછી તેઓ અમદાવાદથી આરટીઓ કચેરી જવા રવાના થયા ત્યારથી લઈને ટ્રેપ સફળ થઈ ત્યાં સુધી તેમની હાજરીમાં ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારી દ્વારા હાથ ધરવામાં આવેલી સમગ્ર પ્રક્રિયાનું વર્ણન કર્યું છે. જ્યાં સુધી ટ્રેપનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી, આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે ડીકોય રૂમ નં. ૧૪ માં ગયા હતા અને રજિસ્ટર લાવ્યા હતા અને તેના પર આરોપીની સહી કરાવી હતી અને પછી બીજા રૂમમાં ગયા હતા અને ત્યાં પણ તે જ કર્યું હતું અને નોંધો થયા પછી, તેઓ ફરી એકવાર આરોપી પાસે આવ્યા અને તેમને પૂછ્યું કે

તેમણે કેટલા આપવાના છે અને આરોપીએ તેમને કહ્યું કે તેમણે રૂ. ૧૨૦/- આપવાના છે. ડીકોચે પોતાના જમણા હાથથી પોતાના શર્ટના ડાબા ખિસ્સામાંથી રકમ કાઢી અને આરોપીને આપી જેમણે પોતાના જમણા હાથથી તે સ્વીકારી અને તેને વાળીને ટેબલની ડાબી બાજુએ રહેલા રજિસ્ટર પર મૂકી અને ઉપર સ્ટેમ્પ પેડ મૂક્યું હતું. ડીકોચ દ્વારા પૂર્વનિર્ધારિત સંકેત આપવામાં આવ્યા પછી ટ્રેપિંગ ટીમના સભ્યો આવ્યા હતા. આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા લેવાયેલી ઉલટતપાસમાં, સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે તેમણે પોતાની જુબાની પહેલાં ટેલિફોન પર ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારી સાથે વાત કરી હતી અને ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારીએ તેમના નિવાસસ્થાને તેમના ટેલિફોન પર ફોન કર્યો હતો અને વાતચીત કેસ અંગેની હતી. સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે જો તેઓ દસ્તાવેજો મુજબ જુબાની ન આપે, તો તેમણે ખાતાકીય તપાસનો સામનો કરવો પડશે અને તેમની સેવામાં સમસ્યાઓ ઊભી થશે અને તેથી, તેમણે કાળજીપૂર્વક પોતાની જુબાની આપી હતી. ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારીને મળેલી ગુપ્ત માહિતી અને ટ્રેપની વ્યવસ્થા અંગે કોઈપણ ડાયરીમાં કોઈ નોંધ કરવામાં આવી ન હતી અને જ્યારે તેઓ એસીબી પોલીસ સ્ટેશને ગયા ત્યારે કોઈ ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી ન હતી. દરોડા સમયે, રૂમ નં. ૧૪ માં ઘણા લોકો હતા અને તેથી, તેઓ રૂમ નં. ૧૪ છોડીને બહાર આવ્યા હતા. તેઓ જાણતા નથી કે પંચનામું કોના હસ્તાક્ષરમાં લખવામાં આવ્યું હતું અને તેઓ જાણતા નથી કે કયા પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટરે પંચનામું લખાવ્યું હતું. તેઓ જાણતા નથી કે પ્રભુદાસ ગઢવીએ પંચનામું લખ્યું હતું કે કેમ પરંતુ

તેમણે સ્વીકાર્યું છે કે તેમણે ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારીના કહેવા પર પોતાની સહીઓ કરી હતી. તેમની સહી રૂમ નં. ૧૪ માં લેવામાં આવી હતી પરંતુ તેઓ જાણતા નથી કે તેમણે કયા સમયે પોતાની સહી કરી હતી અને તેઓ રૂમ નં. ૧૪ માંથી નીકળ્યા પછી, ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારી અને ટ્રેપિંગ ટીમના સભ્યો દ્વારા શું પ્રક્રિયા હાથ ધરવામાં આવી હતી તેની તેમને ખબર નથી. જ્યારે રજિસ્ટર ટેબલ પર પડ્યું હતું ત્યારે તે ખુલ્લું હતું અને સ્થિતિ એવી હતી કે કોઈપણ વ્યક્તિ રજિસ્ટર પર કંઈપણ મૂકી શકે તેમ હતું. શ્રી જાધવ દ્વારા પ્રક્રિયા પૂર્ણ થયા પછી, આરોપીએ રજિસ્ટર અને રજિસ્ટ્રેશન બુકમાં જરૂરી નોંધ કરી હતી અને પોતાની સહી કરી હતી. તે સમયે આરોપીના ટેબલ પર એક કે બે વ્યક્તિઓ ઉભા હતા અને ડીકોયને રજિસ્ટ્રેશન બુક મળી ગયા પછી, આરોપીના ટેબલ પર તેમના માટે અન્ય કોઈ કામ પેન્ડિંગ ન હતું.

૧૦.૨ આંક ૫૬ પર તપાસાયેલા ફ.સા.-૩ ભવાનજી નાથુજી ગૌર લેમ્પ ઓપરેટર અને ટ્રેપિંગ ટીમના સભ્ય છે જેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું છે. આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે રકમ આરોપીના શરીરેથી કે આરોપીના ટેબલના ખાનામાંથી કે તેમના હાથમાંથી રિકવર કરવામાં આવી ન હતી. તેઓ જાણતા નથી કે ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારીએ ત્યાં હાજર રહેલા જાહેર જનતાના કોઈપણ સભ્યોના નિવેદનો નોંધ્યા હતા કે કેમ.

૧૦.૩ આંક ૬૧ પર તપાસાયેલા ફ.સા.-૪ લક્ષ્મણસિંહ પર્વતસિંહ સોલંકી

ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારી છે જેમણે ફરિયાદ દાખલ કરી હતી અને ગુપ્ત બાતમી મેળવી હતી અને તે મુજબ, ટ્રેપ સફળ થઈ ત્યાં સુધી તેમના દ્વારા હાથ ધરવામાં આવેલી તમામ પ્રક્રિયાઓનું વર્ણન કર્યું છે અને ત્યારબાદ તેમણે ગોધરા એસીબી પોલીસ સ્ટેશનમાં પી.સી. એક્ટની કલમ ૭, ૧૩(૧)(ડી)(૧)(૨)(૩) અને ૧૩(૨) હેઠળ ફરિયાદ દાખલ કરી હતી જે ગુનો રજિસ્ટર નં. ૭/૨૦૦૧ થી નોંધાયેલો હતો. આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી ઉલટતપાસમાં, સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેમને મળેલી ગુપ્ત બાતમીની તેમણે કોઈ નોંધ કે શેરો કર્યો ન હતો અને જો ડીકોચે એવી ફરિયાદ કરી હોત કે આરોપી ગેરકાયદેસર લાંચની કોઈ રકમ માંગી રહ્યા છે, તો તેમણે તેમની ફરિયાદ નોંધી હોત પરંતુ ડીકોચે તેમની પાસેથી ગેરકાયદેસર લાંચની કોઈ રકમ માંગતી કોઈપણ વ્યક્તિ વિશે આવી કોઈ હકીકત જણાવી ન હતી. તેમણે ડીકોચને જાણ કરીને અને આ બાબતમાં તેમનો સહકાર માંગીને સાથે લીધા હતા અને તેઓ ડીકોચથી પરિચિત હતા. ડીકોચ દ્વારા રૂમ નં. ૪ થી રૂમ નં. ૧૪ માં લઈ જવામાં આવેલા રજિસ્ટરની તેમણે ચકાસણી કરી હતી પરંતુ તેમણે અલ્ટ્રાવાયોલેટ લેમ્પ હેઠળ રજિસ્ટરનું પરીક્ષણ કર્યું ન હતું. સાક્ષીએ આંક ૬૨ પર ફરિયાદ રજૂ કરી છે.

૧૦.૪ આંક ૬૩ પર તપાસાયેલા ફ.સા.-૫ રમેશચંદ્ર છગનલાલ રાણા તપાસ અધિકારી છે જેમણે તપાસ દરમિયાન તેમના દ્વારા હાથ ધરવામાં આવેલી પ્રક્રિયાનું વર્ણન કર્યું છે. સાક્ષીએ આંક ૬૦ પર ફોજદારી કાર્યવાહી માટેની મંજૂરીનો હુકમ રજૂ કર્યો છે. આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી

ઉલટતપાસમાં, સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તપાસ દરમિયાન, પંચ સાક્ષીની હાજરીમાં આરોપીએ ડીકોચ પાસેથી ગેરકાયદેસર લાંચની કોઈ રકમ માંગી હોવાનો કોઈ પુરાવો મળ્યો ન હતો. તેમણે પોતાની તપાસ દરમિયાન કેસ સંબંધિત કોઈ દસ્તાવેજો જમ કર્યા ન હતા અને ફરિયાદી તેમજ ટ્રેપ ગોઠવનાર અધિકારી - એલ.પી. સોલંકીએ કોઈપણ સ્ટેશન ડાયરીમાં તેમના દ્વારા કરવામાં આવેલી કોઈ નોંધ અથવા તેમને મળેલી ગુપ્ત બાતમી અંગેની નોંધ રજૂ કરી ન હતી. સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે ગોધરા ખાતે એસીબી પોલીસ સ્ટેશન આવેલું છે પરંતુ અમદાવાદ ખાતે એસીબી પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર રહેલા ફરિયાદીએ ગોધરા આરટીઓ કચેરી ખાતે ટ્રેપ ગોઠવી હતી.

૧૧. રેકર્ડ પરના સમગ્ર પુરાવાની વ્યાપક પુનઃ મૂલવણી કરતાં, આ કોર્ટને વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા લેવાયેલા નિષ્કર્ષોમાં નિર્દોષ છોડી મૂકવા સામેની અપીલમાં હસ્તક્ષેપ કરવા યોગ્ય કોઈ ક્ષતિ જણાતી નથી. ફરિયાદપક્ષનો કેસ ગોધરા આરટીઓ કચેરી ખાતે કથિત ગેરકાયદેસર લાંચ માંગવામાં આવતી હોવા અંગે ફ.સા.-૪ – લક્ષ્મણસિંહ પર્વતસિંહ સોલંકી, પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર, એસીબી અમદાવાદને મળેલી કથિત “ગુપ્ત બાતમી” પરથી ઉદ્ભવે છે. જો કે, એ સ્વીકૃત સ્થિતિ છે કે આવી માહિતી ન તો કોઈ સ્ટેશન ડાયરીમાં નોંધવામાં આવી હતી કે ન તો કોઈ સમકાલીન રેકર્ડમાં લેખિત સ્વરૂપે લેવામાં આવી હતી. ટ્રેપ ગોઠવતા પહેલાં કોઈ પ્રાથમિક ચકાસણી કરવામાં આવી ન હતી. આ ક્ષતિ મહત્વપૂર્ણ બને છે, કારણ કે તે ફરિયાદપક્ષના કેસના પાયા પર જ પ્રહાર કરે છે અને ટ્રેપની

ઉત્પત્તિને શંકાસ્પદ બનાવે છે. વધુમાં, પુરાવા પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે ડીકોય - અબ્દુલમજીદ ઈસ્માઈલ ખલપા ફરિયાદી સાથે બે દાયકાથી વધુ સમયથી સારી રીતે પરિચિત હતા. ડીકોયે પોતે સ્વીકાર્યું છે કે અમદાવાદથી નીકળતા પહેલાં પણ, “ગમે તે ભોગે સફળ ટ્રેપ” સુનિશ્ચિત કરવાનો પૂર્વ-નિર્ધારિત ઇરાદો હતો. આવી કબૂલાત ટ્રેપની કાર્યવાહીની નિષ્પક્ષતા અને તટસ્થતા પર ગંભીર શંકા ઊભી કરે છે. માંગણીના નિર્ણાયક પાસા પર, જે ભ્રષ્ટાચાર નિવારણ અધિનિયમ હેઠળના ગુનાઓ માટે અનિવાર્ય શરત (સાઈન ક્વા નોન) છે, ડીકોય અને પંચ સાક્ષી બંનેએ સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે સ્થળ પર આરોપી દ્વારા ગેરકાયદેસર લાંચની કોઈ માંગણી કરવામાં આવી ન હતી. તેનાથી વિપરીત, રેકર્ડ પર આવ્યું છે કે તે ડીકોય પોતે હતા જેમણે આરોપીને કેટલી રકમ ચૂકવવાની છે તે પૂછીને વાતચીત શરૂ કરી હતી. આમ કથિત રકમ માંગવામાં આવી ન હતી પરંતુ ખુદ ડીકોયના કહેવાથી જણાવવામાં આવી હતી. તેટલી જ મહત્વપૂર્ણ બાબત રિકવરીની રીત છે. સરકારી પાવડરવાળી ચલણી નોટો આરોપીના શરીરથી કે તેમના વિશિષ્ટ કબજામાંથી જેમ કે ખાનામાંથી અથવા અંગત સામાનમાંથી રિકવર કરવામાં આવી ન હતી, પરંતુ માત્ર ટેબલ પરથી મળી આવી હતી. પુરાવા વધુમાં દર્શાવે છે કે ફરિયાદીએ ચલણી નોટો ટેબલ પર મૂકી હોય અને તેના પર સ્ટેમ્પ પેડ પણ ઢાંકી દીધું હોય તેવી શક્યતા છે. સભાન સ્વીકૃતિના પુરાવાના અભાવમાં આવી રિકવરી પુરાવાકીય મૂલ્ય ગુમાવી બેસે છે. ડીકોયનું વર્તન પણ મહત્વનું બને છે. એવી બાબત સામે આવી છે કે તેઓ આરટીઓ કચેરીની

કામગીરીથી સારી રીતે વાકેફ હતા અને ઘણા વર્ષોથી આવા વ્યવહારોના સંબંધમાં કામ કરતા હતા. તેઓ સ્વતંત્ર રીતે રૂમો વચ્ચે અવરજવર કરતા હતા, રજિસ્ટરો મેળવતા હતા અને વાહનોની તબદીલી સંબંધિત નોંધો કરાવતા હતા. રેકર્ડ વધુમાં દર્શાવે છે કે આરસી બુકમાં સંબંધિત નોંધો કથિત માંગણી પહેલાં જ થઈ ચૂકી હતી અને તબદીલી સંબંધિત દસ્તાવેજો કે જે ફરિયાદપક્ષના કેસનો મુખ્ય આધાર હતા તે જમ પછી કરવામાં આવ્યા ન હતા. તદુપરાંત, જો કે કથિત ઘટના જાહેર જનતાના ઘણા કર્મચારીઓ અને સભ્યોની હાજરી ધરાવતી જાહેર કચેરીમાં બની હતી, તેમ છતાં ફરિયાદપક્ષ દ્વારા કોઈ સ્વતંત્ર સાક્ષીની તપાસ કરવામાં આવી નથી. આ ક્ષતિ ફરિયાદપક્ષના કેસની વિશ્વસનીયતાને વધુ નબળી પાડે છે. ફરિયાદીએ એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે જો ડીકોચ દ્વારા ગેરકાયદેસર લાંચ અંગે કોઈ વાસ્તવિક ફરિયાદ કરવામાં આવી હોત, તો તે ઔપચારિક રીતે નોંધવામાં આવી હોત અને કાયદા અનુસાર તેના પર કાર્યવાહી કરવામાં આવી હોત. નોંધપાત્ર રીતે, વર્તમાન કેસમાં, ફરિયાદ માત્ર ટ્રેપ પછી જ નોંધવામાં આવી હતી.

૧૨. કાયદાની સુસ્થાપિત સ્થિતિને ધ્યાને લેતાં આ કોર્ટને જણાય છે કે આરોપી દ્વારા ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અને સ્વીકૃતિ સ્થાપિત કરતા વિશ્વસનીય પુરાવાનો સંપૂર્ણ અભાવ છે. આવા સંજોગોમાં, ભ્રષ્ટાચાર નિવારણ અધિનિયમની કલમ ૨૦ હેઠળનું વૈધાનિક અનુમાન લાગુ પડતું નથી. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે લીધેલો ફ્રજિકોણ રેકર્ડ પરના પુરાવાના આધારે સંભવિત અને વ્યાજબી છે. એ સુસ્થાપિત છે કે નિર્દોષ છોડી મૂકવા સામેની અપીલમાં, જ્યાં

સુધી તારણો વિફૂત અથવા સંપૂર્ણપણે અસમર્થનીય ન હોય ત્યાં સુધી હસ્તક્ષેપ અયોગ્ય છે. વર્તમાન કેસમાં આવી કોઈ વિફૂતિ દર્શાવવામાં આવી નથી. તેથી, અપીલ નામંજૂર કરવાને પાત્ર છે, અને વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલો ચુકાદો અને હુકમ આથી બહાલ રાખવામાં આવે છે.

૧૩. વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ અને એડિશનલ સેશન્સ જજ, ૪થી ફાસ્ટ ટ્રેક કોર્ટ, ગોધરા દ્વારા સ્પેશિયલ કેસ નં. ૯/૨૦૦૧ (એસીબી) માં તારીખ ૨૫.૦૪.૨૦૦૮ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલ નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ આથી બહાલ રાખવામાં આવે છે.

૧૪. જામીન ખત રદ કરવામાં આવે છે. સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટને કેસનું રેકર્ડ અને કાર્યવાહી તુરંત પરત મોકલવી.

સહી/-

(એસ.વી. પિન્ટો, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her

language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====